

kan vel tilføie, som endogsaa vil føre til, at det Allerførste, de spanske Cortes gjør, det er at forkaſte Traktaten, thi jeg kan ikke indse, hvorfor de ſkulde være ſaa gale at vedtage en Traktat, ſom binder dem til at nedſætte Tolden paa en Importartikel til os, paa hvilken de have ønsket at bevare Tolden, naar de ikke opnaa Noget derved, naar de uden at vedtage Traktaten ſaae, ikke alene den Told, ſom de have ønsket at komme ned til, men endogsaa Noget, der gaar et godt Stykke nedenfor, naar de ikke alene opnaa $7\frac{1}{2}$ Dre pr. Bund, ſom de have ønsket traktatmæssig vedtaget, men for Tugenting fremdeles opnaa $6\frac{3}{4}$ Dre pr. Bund, ſaa kan jeg ikke indse, hvorfor de ſkulde vedtage nogen Traktat, thi Salttoldens Ophævelse vil næppe være af den Betydning, at de ſkulde gaa ind paa Traktaten af Henſyn til den. Dette Forſlag er af den Beſtaffenhed, at det har ſin eneſte Styrke i ſin Umulighed. Nu paaſtaa man imidlertid, at det er netop denne Umulighed, ſom er ſaa forkræffelig. Man paaſtaar, at netop det maa indeholde en mægtig Drivſjeder for ſamtlige Lovgivningsmagtens Faktorer til at komme bort derfra, thi det, man i 13 Aar ikke har kunnet blive enige om, maa man nødvendigvis nu blive enig om, fordi det, man her har vedtaget, er ſaa umuligt. Jeg tror, at ligesom det viſtnok er exempelloſt, at nogen Lovgivende Magt har gjort et ſaadant Skridt: at vedtage noget Umuligt for derved at lægge et Baand paa ſig til at komme til Enighed om noget Andet, ſaaledes tror jeg ikke heller, at man lettelig vil kunne ſaae det andet Thing eller Regjeringen til at gaa ind paa noget Saadant, de vilde viſtnok være en vis Frygt for, at det ikke vil være ſikkert, at Drivſjederen vil virke lige stærkt paa alle Faktorer. Jeg vil ikke ſige det Mindſte til Forkleimſe, heller ikke Noget til Ophøiſe for Folkethinget, men det turde jo være, at Landſthinget har den Mening, at i Henſeende til at kunne taale noget mindre Rimeligt, har Folkethinget afgjort Overmagten over det andet Thing, at det mindre lader ſig genere af Henſyn til Nødvendigheden af at komme bort fra viſſe Tilſtænde hen til andre, at ſaae vedtaget Beſtemmelſer, om hvilke man almindelig har været enig om, at de maatte vedtages. Det kan være med Rette eller med Urette, men det ærede Medlem for Odense Amts Ade Balgfreds (Monrad) vil viſt ikke benegte, at denne Frygt kan være tilſtede i det andet Thing og hos Regjeringen, og at det ikke er unaturligt, at den kan være der, at den i alt Fald i dette Haſardſpil, ſom det vilde være, hvem Trykſtet vilde komme til at hvile stær-

keſt paa, hvem der vil lade ſig meſt imponere af Urimeligheder i det, man har vedtaget og Jølelſen af Nødvendigheden for at komme bort fra det, at det er en Haſard, ſom man ikke kan vente, at de andre Lovgivningsfaktorer ſkulde indlade ſig paa. Jeg kan derfor ikke ſkjønne rettere, end at dette Forſlag ikke vil have nogen Udſigt til at kunne blive vedtaget. Det Forſlag, ſom Flertallet forrige Gang kom frem med, ſtaar nu i mine Dine, vil jeg ſige, langt over dette. Det var ganſke viſt efter mine Begreber ikke til at antage, fordi det medførte en Nedgang i Statsindtægterne, der var ſaa ſtor, at der ikke kunde være Spørgſmaal om, at man, naar man vilde føre en forſtaandig Finantſpolitik, kunde gaa ind derpaa — det er min Anſkuelse, andre kunne have en anden Anſkuelse — men der var dog den Fordel derved, at det ialtfald pegede i en Retning, ſom man i det Hele og Store nok kunde have Sympathi med, idet mange af os vel nok kunde være enige i, at det, forſaa vidt vore finantſielle Kræfter tillod det, ſandſynligvis ville være meget væſentlig i den Retning, vore Ønſter ville gaa. Man kunde ganſke viſt have Betænkeligheſed ved den stærke Vortſkjærelſe af Beſtyttelſe paa forſkjellige Punkter, ſom kunde synes altfor brat, men i og for ſig gik det dog i en Retning, ſom var nogenlunde rigtig, men uantagelig af en anden Grund, forſaa vidt ſom det, hvad der jo er fremhævet under tidligere Forhandlinger, vilde medføre en Nedgang i Toldindtægterne af 7 Mill., Noget, ſom der ikke kunde være Tale om. Men dette Forſlag har jo ikke den Egenſkab at gaa i den rigtige Retning, det gaar i en Retning, ſom Ingen anerkjender for rigtig, ſom Alle ere enige om er urigtig. Det forrige Forſlag havde i alt Fald den Fordel, at det tilſtalte Flertallet i dette Thing, at det maatte antages i det Væſentlige at være et Udtryk for de Anſkuelſer, der deles i alt Fald af den ſtorſte Del af Flertallet. Dette Forſlag har derimod ikke den Egenſkab, det har netop den Egenſkab, at der er Ingen, der mener, det er muligt at blive ſtaaende ved et ſaadant Forſlag. Det ſkal nu være en Fordel ved det, hører jeg, men jeg maa ſige, at naar man har Kniven paa Struben, og ſtal vælge en af Delene, vil jeg dog hellere give 7 Millioner til Noget, der er nogenlunde nyttigt, end give $3\frac{1}{2}$ Million til Noget, der gaar imod det, ſom ſtemmer med Ens Anſkuelſer. Jeg mener derfor, at efter mine Anſkuelſer kan der ikke være Spørgſmaal om at ſtemme for det foreliggende Forſlag, og jeg tror ikke, at Noget kan ſkjule for ſig ſelv, at det ikke vil være Veien til at ſaae vedtaget den spanske Han-